

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ عَشْرَةَ آيَةٍ وَسِتُّ رُكُوعَاتٍ

۱۱۸ آیتونه او شپږ رکوع کاڼی دی

د الله په نامه شروع کوم چه نوته مهربان د پیر زیات رحم خاوند دے

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ ۲

پیشکه کامیاب شول | مسلمانان | هغه خلق چه | دوی په مونځ خپل کښه | عاجزی کوونکی دی
یقیناً هغه مؤمنان کامیاب شول | چه په خپلو مونځونو کښه عاجزی کوی -

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۴

او کوم چه | د فضول خبرونه | مخاړونکی دی | او هغه خلق چه | دوی زکوٰۃ | ورکوونکی دی
او کوم چه د فضول خبرونه خات ساقی - او هغه چه زکوٰۃ ادا کوونکی دی -

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَقْرَبِهِمْ حِفْظُونَ ۵ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا

او هغه خلق چه | دوی د خپلو شرمکاڼو | حفاظت کوونکی دی | مگر په بیبیانو خپلو | یا روښڼو چه
وهغه چه د خپلو شرمکاڼو حفاظت کوونکی دی - مگر د خپلو ښځو او د خپلو وینځو نه دا

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۶ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ

د دوی په ملکیت کښه دی | نو پیشکه دوی | ملائمت نه دی | پس څوک چه غواړی | سواله دے نه
احتیاط نه کوی ځکه چه په دے کښه ملائمت نه دی - پس څوک چه د دے نه علاوه (د ښځو وغیره)

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۷ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۸

پس هم داخل | د حد نه تیریدونکی دی | او هغه چه دوی | د خپلو امانتونو | او د خپلو وعظمو | حافظ کوونکی دی
خواهش لری نو داسه خلق د حد نه تیریدونکی دی او هغه څوک چه د خپلو امانتونو او د خپلو وعدو لحاظ ساتی

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۹ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۱۰

وهغه خلق چه دوی | د خپلو مونځونو | حفاظت کوی | هم داخل دی | وارثان
وهغه څوک چه د خپلو مونځونو حفاظت کوی - هم داخل | حقیقی وارثان (او حقدار) دی

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۱ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

کوم چه به | وارثان وی | (د جنت) فردوس | دوی به په دے کښه | همیشه وی | او پیشکه پیداکړو مونږ
چه جنت فردوس به په میراث کښه اخلی او تل عمری به پکښه اوسیدوی - او مونږه انسان د خاړه

لِإِنْسَانٍ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ۱۲ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۱۳

انسان | د خلاص | د څڼه نه | بیا جوړه کړه مونږهغه | نطفه | په قرار کاه | محفوظ کښه
د جوهر نه را پیداکړه - بیا مونږهغه نطفه جوړه کړه (او) په یو محفوظ ځای (رحم مادر) کښه موندله

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعُلُقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا

بیا جوړه کړه مونږ | نطفه | ټوټه د وینې | بیا جوړه کړه مونږ | ټوټه د وینې | بیا جوړه کړه مونږ
بیا موډ هغه څاڅکی نه مایه وینه جوړه کړه - بیا موډ هغه مایه وینه نه (د غوښه) پوښه جوړه کړه - بیا موډ هغه

الْمُضْعَفَةُ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعُظْمَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا اٰمَرًا

یونہی دغونے | ہڈی | بیا موندوا غوستلہ | ہڈی کو تہ | غونہ | بیا پیداکر موندے | یونہی نوے مخلوق

فَتَبَرَكْ اللهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ اٰتٰكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمِيَّتَوْنَ ۝

پس لوے دے | اللہ | دے تولونہ بنے | جوہ دے | بیا بیشکے تاسو | پس | لہ دے نہ | مہد کیدونکی بی

ثُمَّ اٰتٰكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ

بیا | بیشکے تاسو | یہ ورخ | د قیامت | راپور تہ کہے شی | او بیشکے پیداکر موندے | ستاسو پاسہ | اوہ

طَرَائِقَ ۝ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ۝ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

آسمانونہ | اونہ وو موند | د خیل مخلوق نہ | غافلہ | اونازے کہے موند | لہ آسمانونہ

مَآءٍ يَّقْدِرُ فَاَسْكَنٰهُ فِي الْاَرْضِ ۝ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ بِهٖ

اویہ | یہ اندازہ | پس تہ دکر موند تہ | یہ زمکہ کے | او بیشکے موند | یہ لرے کولو | د دے رم

لَقَدْ رَوٰوْنَ ۝ فَاَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهٖ جَدَّتٍ مِّنْ خَيْلٍ ۝ وَ

قادر یو | بیا پیداکر موند | تاسو د پارہ | یہ دسرا | باغونہ | د کجورو | او

اَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيْهَا فَوَٰكِهِ كَثِيْرَةٌ وَّ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ وَشَجَرَةً

د انگورو | تاسو پارہ | یہ دے کے | میوے دی | دیرے | اولہ دے نہ | تاسو خورنی | او بیہ اونہ

تَخْرُجُ مِنْ طُوْرٍ سَيِّئًا تَتَّبْتُ بِالْذَّهْنِ وَصَبِيْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ۝

چہ راوی | لہ طور سینانہ | ہفتہ راہو کیری | پہ تیلو | او اینکوی سرہ | د خورونکو د پارہ

وَ اِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۝ نُّسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِي بُطُوْنِهَا

اوبیشکے | تاسو پارہ | یہ چار پایانو کے | عبرت دے | موند خنبو تاسو نہ | لہ ہفتہ نہ | چہ د دے پہ خنبو کے دی

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ وَعَلَيْهَا

اوتاسولہ | چہ خارو کے ہم د سبق اخستو موقع دے | موند پہ تاسو باندی د غوی د خنبو کے خنبو اوتاسو

لَهٗ يَوْمَ يَكُنُ نَارُهَا دَٰخِيَةً ۝ وَنُفِثَ فِيْهَا رُحُوْدٌ ۝ وَنُفِثَ فِيْهَا رُحُوْدٌ ۝ وَنُفِثَ فِيْهَا رُحُوْدٌ ۝

وَعَلَى الْفُلْكِ تَحْمَلُونُ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
 كَشْتُوا بِأَيْدِيكُمْ تَعْبُدُونَ ۖ وَتُنَادُونَ زُرَّارًا ۖ قَوْمًا لَا يَتَذَكَّرُونَ ۖ
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلْيَاسَ بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا يُونُسَ بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا ذَاكِرِينَ إِلَيْ قَوْمِ لُوطٍ ۖ وَهُوَ نَسِيَ آيَاتِنَا الَّتِي كُنْزَيْنَا إِلَيْهِ فِي ذُرِّيَّتِهِ ۖ لَمَّا جَاءَهُ رُسُلُنَا فَنُصِرْهُمْ فَهُمْ نَصْرٌ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ بِالْحَقِّ وَنُفِثْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رُوحَنَا ۖ وَتَلَا مَوَاقِفَ آلِهَةٍ ۖ وَنُفِثْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رُوحَنَا ۖ وَتَلَا مَوَاقِفَ آلِهَةٍ ۖ وَنُفِثْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رُوحَنَا ۖ وَتَلَا مَوَاقِفَ آلِهَةٍ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلْيَاسَ بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا يُونُسَ بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ آيَاتٌ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا ذَاكِرِينَ إِلَيْ قَوْمِ لُوطٍ ۖ وَهُوَ نَسِيَ آيَاتِنَا الَّتِي كُنْزَيْنَا إِلَيْهِ فِي ذُرِّيَّتِهِ ۖ لَمَّا جَاءَهُ رُسُلُنَا فَنُصِرْهُمْ فَهُمْ نَصْرٌ ۖ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ بِالْحَقِّ وَنُفِثْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رُوحَنَا ۖ وَتَلَا مَوَاقِفَ آلِهَةٍ ۖ وَنُفِثْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رُوحَنَا ۖ وَتَلَا مَوَاقِفَ آلِهَةٍ ۖ وَنُفِثْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رُوحَنَا ۖ وَتَلَا مَوَاقِفَ آلِهَةٍ ۖ

اَسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقَدْ اَحْمَدُ

سم کینے | تہ | او خاک پہ | تاسو دی | پہ کشتی کئے | نو دواہ | تو ستانہ

چہ تہ او ستا ملگری پہ بیڑی کئے حائے و نیسی نو تہ دا دعا لولہ چہ دھرے ثنا لائق اللہ پاک دے

اللہ الَّذِي نَجَّسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَقُلْ رَبِّ

اللہ د پار دہ | کوم چہ | نہات را کرو مونہ تہ | قوم | د ظالمانو تہ | او دواہ | اے زمار بہ

چہ مونہ تہ د ظالم قوم نہ را خلاص کرو -

اَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

را کو کرہ ما | پہ منزل | مبارک کئے | او تہ | دیرینہ | را کو زو کئے یے | بیشک | پہ دے کئے

ما (د کشتی نہ) د برکت پہ حائے پا ند کو کرہ او تہ د تولو نہ نہ کو زو کئے یے | بیشک | د واقعہ کئے یے

لَايَتٍ وَّاَنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ

نہجے دی | او مونہ خو وو | امتحان کو وکی | بیا | مونہ پیدا کرلہ | پس نہ دوی نہ | یوہ بلہ چلہ

(د عبرت) نہجے دی او مونہ خواز مہیبت کو وکی وو - بیا د دوی نہ پس مونہ یو بل قوم را پسند اکرو -

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اِنْ اَعْبَدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

بیا دلبر لو مونہ | پہ دوی کئے | یو پیچیر | لہ دوی نہ | چہ عبادت کوئی | د اللہ | نشہ دے ستاسو | بل نوک معبود

نو هغوئی تہ مو د خیل (قوم) نہ یو پیچیر درو لبرو (هغه پیچیر وویل) چہ تاسو د اللہ تعالیٰ عباد کوئی ، د هغه نہ سیوا

غَيْرُهُ ۚ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

سیوا د هغه نہ | پس آیا تاسو نہ دیریری | او وویل | سردارانو | د دے لہ قوم نہ | کوم چہ | کافران وو

ستاسو بل معبود نشہ نو آیا تاسو نہ دیریری | او د هغه د قوم سردارانو وویل ، کوم چہ منکر وو

وَكَذَّبُوْا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

او دروغ دے دکرلو | ملاقات | د آخرت | او مونہ عیش و آرام و کرے و دوتی | پہ ژوند | د دنیا کئے

او د آخرت را تللے دروغ کنل | او مونہ ورلہ پہ دنیا کئے د راحت او عیش سامانو نہ و کرے وو -

مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ

نہ دے دا | مکر | یو انسان | پہ شان ستاسو | خوری | لہ هغه خہ نہ | چہ تاسو دے خوری

چہ دے خو ستاسو پہ شان یو سرے دے ، هغه خہ خوری کوم چہ تاسو خوری -

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ۝ وَلٰكِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلُكُمْ

او خینی | لہ هغه خہ نہ | چہ خینی دے تاسو | اوکر چرے | تاسو خبره و منلہ | د بنیاد | پہ شان ستاسو

او هغه خہ خینی کوم چہ تاسو خینی ، اوکر تاسو د حان غونہ د یوسری فرمان پہ حان د منلو ، نو

اَتَكْمُرُوْنَ اِذَا لَخَسِرُوْنَ ۝ اَيَعِدْكُمْ اَتَكْمُرُوْنَ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ

نو بیشک تاسو | د غه وخت | نقصان موند وکی یی | آیا د وعدہ کوئی تاسو | چہ هرکله تاسو | مرے شئی | او شئی تاسو

میا خوتا سو پہ سودہ تاوان کئے پریوتلی - داسرے خوتا سو تہ وائی چہ هرکله تاسو مرے شئی او غارے

تَرَابًا وَّعَظْمًا اَنْتُمْ مِّنْهُ مُخْرَجُونَ ۝۳۵ هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لَهَا
 خاؤرے | او | اھدوی | نوتا سوبہ | دوبارہ | راو بیتے شی | لرے دے | لرے دے | ہفتہ غیر
 اوھدوی شی ، نو بیا بہ (د نوی سر) راو بیتے شی - (د عقل نہ) چیرہ لرے دے چیرہ لرے دے ، دا
 تُوْعَدُونَ ۝۳۶ اِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
 تاسوسرے وعدے کوئے شی | (نورقہ) نہی | مگر | (م دا) زمونیز ژوند | د دنیا | مونیز مرو | اومونیز ژوند کیو
 وعدہ چہ تاسوسرہ کوئے شی ، زمونیز دا ژوند خوصوف ہم د دنیا ژوند دے چہ شوک مری او شوک پیدا کیو
 وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝۳۷ اِنْ هُوَ إِلَّا رَجَلٌ افْتَرَى
 او نہ بہ | یومونیز | دوبارہ راپا خوئے شی | نہ دے | دے | مگر یوسرے | چہ جو روی
 او مونیز بہ د مرگ نہ پس (بیا) ہیچرے نہ راپا خو - دا خو یو دے سرے دے چہ بہ اللہ تعالیٰ باندے
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝۳۸ قَالَ رَبِّ
 پہ اللہ باند | دروغ | او نہ یومونیز | ددے | منونکی | دے دوئیل | اے زمار بہ
 دروغ جو کسری دی | اومونیز ہیچرے کھ ددے خبرہ منونکی نہ یو - نور ہیچرے دے او کوہ چہ اے زمار بہ
 انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۝۳۹ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝۴۰
 زما مدد کوہ | حکم چہ | دوی زہ دروغ زن و کزن | (د زما ییل) پہ لڑا مودہ کئے | دوی بہ خامخاشی | پنیما نہ
 نہ زما مدد کوہ حکم چہ دوی زہ دروغ زن کرے ہم - (اللہ ورتہ) دوئیل چہ داخل چہ دیر زہ (پہ خپلو خبر) پنیما نہ شی
 فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمُ غُثَاءً ۝۴۱ فَبَعْدًا
 پس و نیول دوی | یومعت آوازی | پہ انصاف | پس کھل مونیز دوی | ریزہ ریزہ | پس لرے والے دی (د رحمت)
 نو بیا یوسخت آوازیہ حقہ هفوی راو نیول ، نومونیز دوی ریزہ ریزہ کھل | او ظالمان خلق (د رحمت نہ)
 لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۴۲ ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْوًا اٰخَرِينَ ۝۴۳
 ظالم او خلقو دپارہ | بیا | پیدا کھل مونیز | پس لہ دوی نہ | امتونہ | نور
 دیر لرے پریوتل - بیا مونیز د هفوی نہ پس خے نور قومونہ راپیدا کھل -
 مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاخِرُونَ ۝۴۴ ثُمَّ اَرْسَلْنَا
 نہ شی ورنہ کیدے | جیو یومت | لہ خپل مقبرہ وقت نہ | او نہ | وروستو پاتے کیدے شی | بیا | ولیدل مونیز
 ہیچرے یومت د خپل نیپہ نہ نہ خو ورنہ تلے شی او نہ وروستو پاتے کیدے شی ، ورپس مونیز خپل
 رُسَلًا تَتَرَاءُ كُلًّا جَاءَ اُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا
 پیغبران خپل | پرل پس | هرکله چہ بہ | راغ | یومت نہ | پیغبر د هفوی | نو د کوہ بہ دروغ زن و کزن | پس راو ستل مونیز
 پیغبران پرل پس راو لیدل ، خہ وقت چہ بہ یومت نہ خپل پیغبر ورغے نو هفوی بہ دروغ زن و کزن | نو
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَهُمْ اَحَادِيثَ ۝۴۵ فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ
 خے دوی | پہ خو پس | او کھل مونیز دوی | قصه | پس لرے والے دوی | هفتہ خلقو
 مونیز ہم (پیغبران) یو پہ بل پس ورنہ لیدل او د هف خلقونہ مرقصی جو کرے نو چا چہ ایمان نہ راو د

لَا يُؤْمِنُونَ ۴۵ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

چه ایمان نه را دهی | بیا | ولیبر نومون | موسی | او دده ورور | هارون | خیلومعزو
هغوی (د رحمت نه) لری پر یوتل - بیا مونیزه موسی او د هغه ورور هارون را د لیل د خیلومعزو

وَسُلْطٰنٍ مُّبٰیْنٍ ۴۶ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلٰٓئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا

او د لیل | روښانه (سره) | طرف د فرعون ته | او د هغه سردارانو ته | نو دوی تکبر وکړو | او د دوی
او د فرعون د لیل سره - فرعون ته او د هغه سردارانو ته ، مگر هغوی تکبر وکړه او د هغه (دیر) سرکش

قَوْمًا عٰلِیْنَ ۴۷ فَقَالُوْٓا اَنْتُمْ لِبَشَرٍ مِّثْلٰنَا وَقَوْمُهُمْ

قوم | کبر کوونکی | پس دوی وویل | آیا مونیزه یا را دهی | په دو دوسو | چه په شان زموږ دی | او د قوم د دوی
خلق وو - نو هغوی دوئیل چه آیا مونیزه (د هیله بیل) د مان غونډ په دوه کسانو یا را دهی؟ حال دا

لَنَا عِیْدٌ وَّ لَكُمْ عِیْدٌ ۴۸ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلٰكِیْنَ ۴۹ وَلَقَدْ

زمونیزه | غلامان دی | پس دوی دروغمن وکړل دا دواړه | نو دوی شول | له هلاکیدونکو نه | او بېشکه
چه د دوی د قوم خلق زموږ غلامان دی نو هغوی دواړه (پیغیران) دروغمن وکړل پس هغوی هلاک کړه شول، او

اَتَيْنَا مُوسٰی الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۵۰ وَجَعَلْنَا

ورکړو مونیزه | موسی ته | کتاب | شاید چه دوی | سمه لاس بیا موی | او جوړ کړو مونیزه
مونیزه موسی ته د تورات نو (کتاب ورکړو) چه خلق ترس نه سمه لاس بیا موی ، او مونیزه د مریم خوښ

اِبْنَ مَرْیَمَ وَاُمَّهُ اٰیَةً ۵۱ وَاَوَيْنَهُمَا اِلٰی رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ

خوښه د مریم | او مور دده | نجښه | او مونیزه د وکره دواړه | په یو اوجت ځای | دا ستونکه قابل
او د هغه مور یوه غټه او څرگنده نجښه وگرځوله او هغوی له موپه یوه اوجته زمکینه وکره چه دا ستونکې

وَمَعِیْنٍ ۵۲ یٰۤاٰیٰهَا الرُّسُلُ کُلُوْا مِنْ الطَّیِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا

او د بول (زموږ) | اے رسولانو! | خورئ | له پاکیزه خیزو نه | او عمل کوئ
قابل او جاری او بوالاوه - اے زما پیغیرانو! تاسو ټول پاکیزه خیزو نه خورئ او تل د نیکو کارو

صٰلِحٰتٍ اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِیْمٌ ۵۳ وَرَآنَ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ

نیک | بېشکه زه | په هغه څه | چه تاسو کوئ | ښه پوهیږم | او بېشکه | دا | ستاسو امت د
کوئ ، زه ستاسو په کارونو ښه خبریم - او بېشکه ستاسو د امت هم یو

اُمَّةٌ وَّ اٰحَدَةٌ ۵۴ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْٓنَ ۵۵ فَتَقَطَّعُوْا

امت | هم یو | او نه | ستاسو رب یم | پس له مانه ویریدئ | پس جدا کړو دوی | خپل کار
امت ده - او زه ستاسو رب یم نو تاسو زما (د نافرمانی) نه وویریدئ - بیا خلقو د دین په معاملو

اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۵۶ کُلٌّ حِزْبٌ ۵۷ بِمَا لَدَیْهِمْ فِرْعَوْنٌ

په خپل منځ | ټوټه ټوټه | هر یوه | ډله | په هغه څه | چه دوی سره دی | خوشاله دی
که خپل مان جدا جدا کړو ، هر یوه ډله هم په خپله خبره باندې خوشحاله ده -

فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ ^{پس پرېږده دوی | په غفلت ډډوی کړه | ترڅو موده پورې |} حَتَّىٰ حِينٍ ۵۴ ^{ایکمان کوی دوی | چه هغه څه |} أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا ^{نوته دوی تر یو خاص وخت پورې | په خپل غفلت کړه |} نُبْدِلُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ ۵۵ ^{موند د کور د دوی | په مال | او اولاد سره | موندنډی کور | د دوی پاره | په ښیکړه کړه |} نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ^{دوی له کوم مالونه او ځامن ورکړو ، نو دا ګڼی مونږ ورته زر نرند فائده رسو ؟ دا خبره نه} بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۵۶ ^{بلکه | دوی نه پوهیږي | بیشکه هغه څه |} إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ ^{ده بلکه دوی نه پوهیږي - بیشکه څوک څه | د خپل رب د هیبت نه اندېښنه} مُسْتَفِقُونَ ۵۷ ^{ناقله دی | او هغه خلق | چه هغوی په آیتونو | د رب خپل | ایمان لری | او هغه خلق څه} وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ ^{ساق - او څوک څه | د خپل رب په نڅښو باندې باور ساق - او څوک څه |} يُؤْمِنُونَ ۵۸ ^{هغوی خپل رب سره | شریک نه مقرر دی | او هغه خلق څه | ورکوی | هغه څه څه ورکوی | او زړونه د دوی} وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُشْرِكُونَ ۵۹ ^{خپل رب سره بل هیتوک نه شریکوی - او څوک څه ورکړه کوی څومره څه کوی ، او زړونه د} يُوتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ ^{وچله |} وَجِلَةٌ ۶۰ ^{په ویره دی | چه دوی | د خپل رب طرف ته | واپس تلونکی دی | هم داخل دی | چه تنډی کوی} أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ ^{دے نه ترهه کوی چه دوی له یوه ورځ خپل رب طرف ته واپس تلل دی - هم دغه خلق دی چه خپله فائده} فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَبِقُونَ ۶۱ ^{په نیکو کارونو کړه | او دوی | طرف د هغه ته | وړاندې کیدونکی دی | او تکلیف نه ورکړو مونږ | یو نفس ته | مکرر د دغه د طاق مطابق} رَّاوُسْعَهَا ^{په منډه منډه حاصلوی او هم داخل په ځان کړه | وړاندې کیدونکی دی او مونږ په هېچا باندې دوس نه زیات تکلیف نه} وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۶۲ ^{او مونږ سره | یو کتاب دے | چه بیان به کوی | حقه خبره | او په دوی به | ظلم نه شئ کولے | بلکه} قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ^{آهډو او مونږ سره یو کتاب دے چه همیشه حقه خبره ښائی او په خلقو به د یوے ذرے هومره ظلم نه کیري} ذَٰلِكَ هُم لَهَا عَمِلُونَ ۶۳ ^{د دوی زړونه | په غفلت کړه دی | له دے نه | او دوی د پاره | د نوس عملونه دی | علاوه} أَخَذْنَا مَثَرَهُمْ ^{نابلکه د ځان زړونه د دین د طرف نه غافل پراته دی ، او د دے نه علاوه څه نوس (خراب) کارونه} قَرِيعُونَ ۶۴ ^{ذکر (غفلت) نه | چه دوی هغه | کوی | تردے چه | هرکله | مونږ ونیسو | د دوی خوشحاله خلق} دِي ۶۵ ^{دی چه دا خلق ئے کوی ، تردے چه هرکله مونږ د دوی مالداره خلق په عذاب کړه}

يَالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَمْجُرُونَ ۝ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مَسَاجِدَ ۝

په عذاب كېنه | نو ناكهانه به دوى | فرياد كوى | فرياد مه كوى | نن ورسځ | بيشكه تاسو به | زمونږ له طرفه | را ونيسو ، نو دوى دغو وخت چغه كړى (ورته به وويل شى) چمن چغه مه وهى دله چه زمونږ له طرفه

لَا تَنْصَرُوا ۝ قَدْ كَانَتْ اٰيَتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ اَعْقَابِكُمْ

مدا نه شى دركولې | بيشكه | دو آيتونه زمونږ | چه لوستلې به شول | په تاسو | نو دوى به تاسو | په پوندو خپلو

مَدَنِيَّةٌ مِّنْ مَّكَدَنِيَّةٍ ، زَمَا آيتونه به تاسو ته لوستل شول ، نو تاسو به ترې نه مخ په نش

تَنْكِصُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ ۝ بِهِ سِمًا تَهَجَّرُونَ ۝ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا

بیره كړيدلى | كبر كړونكى | په كفران | په افسانه مشغول شوى | تاسو به پرېښودلو | پس ايا دوى غوږ كوى | تنبید لئ ، غردو به موكلو ، قضی به مو ترې نه جوړولې ، يهوده به لگيا دى - ايا دوى په دے

الْقَوْلِ اَمْ جَاءَهُمْ مَّالٌ مِّنَ الْاَوَّلِينَ ۝ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا

په دے كلام كېنه | ياراغلى دى دوى ته | هغه څه چه نه ووراغلى | پلارانو دوى | يا ونه پيژندلو دوى | كلام باندي غور ونه كړو | يادوى ته داسه څه علم راغله دے چه ددوى وړاندې نو مشرانو ته نه ووراغله - يادوى خپل

رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ اَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ

پيغمبر خپل | پس دوى | له هغه نه | انكار كوى ؟ | يا | دوى دوى چه | په دے | ليو تنوب دے | پيغمبر ونه پيژندلو او د دے په وجه دوى منكر پاتې شول | يا دوى دا دوى چه دے سوداى دے ؟

بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ

بلكه | دے خوراو به دوى ته | حق | او اكثر له دوى نه | حق | نه غوښوى | او كه چرسه پيروي كوى | نا بلكه هغه خو ورته رښتينې خبره راوړې ده او په دوى كېنه په اكثر وخلقو باندي رښتيا بدلكى او كه پيغمبر رښتينې

الْحَقُّ اَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۝ بَلْ

حق | د دوى د خوا هښونو | نو به انتظامه شوى به وو | آسمانونه | اوزمكه | اوزمكه | په مينه د دوى كېنه بلكه | خداى پاك د دوى په خوښه تلې وې نو آسمانونه اوزمكه او څه چه په دے كېنه دى تباكه شوى به وو ، بلكه

اَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ

ور كېنه غوښودوى ته | د دوى نصيحت | پس دوى | دخپل نصيحت نه | مخه اوى | يانه غواړې له دوى نه | مونږ خو دوى ته سودمند خبره وركولېرله خو دوى د سودمند خبرې نه دم ، مخه اوى آيا ته د دوى

خَرَجًا فَخَرَّاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ ۝ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ ۝

څه مزدور كې ؟ | پس مزدورى | استاذ رب | غوره ده | او دے | د بېرښه | رزق وركودكې دے | نه څه معاوضه غواړې معاوضه خوستا د رب د ټولو نه ښه ده او هغه د ټولو نه ښه رزق وركودكې دے

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او بيشكه نه | رابلې دوى | طرف د لاسه سم ته | او بيشكه | كوم خلق چه | ايمان نه راوړى | او بيشكه ته دوى سم لاسه طرف ته رابلې | او بيشكه هغه خلق چه به اخذت باندي

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكِبُونَ ﴿۵۳﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ
 مِنْ مُّهِينٍ لَّكُنَّا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۵۴﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ
 بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿۵۵﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْأَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۵۶﴾
 وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
 تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۵۸﴾
 وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۹﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿۶۰﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿۶۱﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
 إِنَّا كُنَّا عَنْهَآ عُتَاهٍ ۖ وَآبَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِنَّا كُنَّا مِنْهَا
 نَاظِرِينَ ﴿۶۲﴾ قَالُوا إِنَّمَا هِيَ إِذْأَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ
 وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
 تَشْكُرُونَ ﴿۶۳﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۶۴﴾

إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ

نہ دی دا | مکر | قصہ | دیکھو انو خلقو بے سند و خبرے دی۔ (بے پیغمبر!) نہ ورتہ و وایہ چہ بنیاد

وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ

او حقہ! چہ پوچھتے دی | کہ چرے تاسو پوچھتی؟ | دوی بہ زہر وائی | دالہ | وایہ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ

پس آیا نہ | قبولی تاسو نصیحت | وایہ | خوک؟ | رب | دَاوُو آسمانو | اورب

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۷﴾

دعرش | عظیم | دوی بہ زہر وائی | اللہ | وایہ | پس آیا تاسو نہ ویرتی؟

قُلْ مَنْ مَبْدِئُ مَلَكُوتٍ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ

وایہ | خوک دے | چہ پہ لاس ہفتہ | حکومت | دہر خیز دے | ادم ہفتہ پناہ و رکوی | اونہ شی پناہ و رکوی

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى

دہتہ خلاف | کہ چرے تاسو پوچھتی؟ | نہ بہ دوی وائی | اللہ | وایہ | بیا دکم ملے نہ

تَسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ﴿۹۰﴾

پہ تاسو جادو کر لے شی | بلکہ | راؤ دے مونہ دوی نہ | حقہ خبرہ | او بیشک دوی | دروغ زن دی۔

مَا تَتَّخِذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا

نہ دے نیلے | اللہ | ہیچ اولاد | اونشتہ دے | ددہ سرہ | خوک بل معبود | دہتہ

لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ

وَرُل | ہر | معبود | خہ | چہ حقہ پیدا کری و | او غالب بہ راتلو | یوپہ دوی بے

عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمٌ

پہ بل باند | پاک دے | اللہ | لہ حقہ خہ نہ | چہ دوی بے بیاتوی | پوہہ دے

کولے۔ اللہ تعالیٰ دہ حقہ خبر نہ پاک دے کولے چہ دوی دہ حقہ پہ حقہ بیاتوی حقہ بہ

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾ قُلْ
 اَدِيهِ شِكَارُ (خبرو) | پس دیر اوچت دے | لہ ہفتہ نہ | چہ شریکوں کے دوی | دواہ
 اَدیہ شریکوں کو خبرو بانڈ دیر نہ پوچھ دے | غرض داچہ د دوی د شریک د خبرو نہ پاک دے (لے پیغبر کا) تہ
 رَبِّ اِمَّا تَرِيْنِي مَا يُوْعَدُونَ ﴿٥٦﴾ رَبِّ
 چہ زمارہ! کہ چہ | تہ ونبائے ماتہ | ہفتہ (عذاب) | دکوم چہ دوی سرہ وعدہ کو لے شی | اے زمارہ
 دواہ چہ زمارہ! کہ تہ ماتہ | ہفتہ عذاب بنودل غواہ سے دکوم چہ دوی سرہ وعدہ شریک دے نو لے
 فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ وَاِنَّا عَلٰى اَنْ تُرِيْكَ
 نومہ شاملوہ ما | چہ قوم د ظالمانو کینے | اوبیشکہ مونہ | پد دے چہ | دُنبایو تاتہ
 زمارہ! ماہ پد دے ظالمانو کینے مہ شاملوہ - او مونہ پد دے خبر پورہ قدرت لرو چہ کومہ
 مَا يَنْعَدُهُمْ لَقَدْ رَوْنٰ اَدْفَعْ بِاَلَّتِي هِيَ اَحْسَنُ
 ہفتہ چہ وعدہ کئے کو دوی سرہ | قادریو | مقابلہ وکریہ | پد دے طریقہ | چہ دیر ہفتہ دوی
 وعدہ مونہ دوی سرہ کومہ ہفتہ تاتہ ہم دُنبایو - (لے پیغبر!) تہ دے خبر پد جواب کینے ہفتہ دواہ کومہ
 السَّيِّئَةِ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٥٨﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ
 دُنبائی | مونہ | دیر نہ پوچھو | پد ہفتہ چہ دوی بیانی | اودواہ | اے ربہ زما! زہ پناہ غواہ ستا
 چہ غور دہ اوختہ چہ دوی بیانی ہفتہ مونہ نہ دیر نہ معلوم دی اودعا وکریہ چہ اے زمارہ! زہ د شیطاناتو لہ
 مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطٰنِ ﴿٥٩﴾ وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ﴿٦٠﴾
 وسوسو نہ | د شیطاناتو | اودہ پناہ غواہ ستا | اے زمارہ! | چہ دوی راشی ماتہ
 وسوسو نہ تاسرہ پناہ غواہ ستا - اولے زمارہ! زہ لہ کخبر نہ ہم ستا پناہ غواہ ستا چہ ہفتہ مالہ راشی
 حَتّٰى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ﴿٦١﴾
 ترد چہ | ہرکہ راشی | یوتہ لہ دوی نہ | مرگ | نوواہ | اے زمارہ! بیرتہ وکریہ ما
 تردے چہ ہرکہ پد دوی کینے چالہ مرگ راشی - نوواہ | اے زمارہ! مادوبارہ دنیا تہ دلیر -
 لَعَلِّيْ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 کیکہ شی چہ | زہ عمل وکرم | نیک | پد ہفتہ (دنیا) کینے | چہ پیر نہ دے ما | ہیٹہ کلمہ | داخوہ خبر دہ | چہ دے
 دپارہ د دے چہ کومہ (دنیا) م پیر نہ دہ پد ہفتہ کینے غہ نیک کارونہ وکرم! ہیٹہ کلمہ نہ - داخوہ یوتہ خبر دہ
 قَالِ لَهَا وَمِنْ دَرَارِيْهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٢﴾
 دیونکے دہفتے دے | اود دوی دواہ (خو) | یوتہ پردہ دہ | ترہفہ درخت پورے چہ | دوی بہ (دوبارہ) رپاٹوہ شی
 چہ دہ کافر کئے وائی اود دوی کئے تہ بہ یوتہ پردہ دہ ترہفہ دختہ پورے چہ ہرکہ دوی دوبارہ رازدہ کئے
 فَاِذَا نَفَخَ فِي الصُّوْرِ فَلَا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُوْنَ ﴿٦٣﴾
 پس ہرکہ | چہ یوتہ دہشتہ شی | اے شہیلو کینے | اونہ بہ دشتہ شی | اود دوی بہ میٹہ کینے | پد دہ دہشتہ | اونہ بہ شوک د یوبل پورے
 شی | نوختہ دختہ چہ شہیلو یوک دہشتہ شی | اونہ بہ دشتہ شی | اود دوی بہ میٹہ کینے | پد دہ دہشتہ | اونہ بہ شوک د یوبل پورے

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ

پس دچاپ | درنه شوله | تله (د نیکو) | نو هم هغه به وی | کامیاب | او دچاپه
خوچه دچا (د عمل) تله درنه شی نو هغه کسان به کامیاب شی - او دچاپه (د عمل)

خَفَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

سپکه شوه | تله (د نیکو) | پس هم دغه خلق دی | کوموچه | نقصان کړی و ساتل | خپل ځانونه
تله سپکه پلته شی ، نو دا هغه خلق دی چه خپل ځانونه د خپله لاسه بیلودل ، او

فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۳۳﴾ تَلَفَحَ وَجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا

په دوزخ کې به | دوی همیشه اوسیدو | د به سوزو | مخونه ددوی | اوس | او دوی به | په دیکه
همیشه به په دوزخ کې اوسیدو (د دوزخ) اور به | ددوی مخونه د سوزو او هلته به ددوی مخونه وران

كُلُّهُمْ ﴿۳۴﴾ أَلَمْ تَكُنْ أَتَىٰ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿۳۵﴾

بد صورتو دی | آیا زما ایتونه نه شول لوستل | په تاسو | خوتا سو به هغه | دروغ گنډل -
شی - آیا زما حکمونه به تاسو ته نه شو اوسولې ؟ اوتا سو به هغه دروغ ژن گنډل -

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿۳۶﴾

دیکه وائی | اے زموږ ربه ! | غالبه شوه | په مونږ باند | بد بختی زموږ به | او د و مونږ به | یو ډله | بے لارے -
هغو به وائی چه ا زموږ به ربه ! مونږ خپله بد بختی راکړې کړې وو او مونږ د لار نه بے لارے شوی خلق وو -

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ

اے زموږ ربه ! وباسه مونږ | له دښته | بیا که چرې | مونږ دوباره وکړو | نو بیشکه مونږ به | ظالمان یو | د به فرمائی
اے زموږ ربه ! اوس مونږ د دوزخ نه وباسه که مونږ دوباره داسه کارونه وکړو نو بیشکه مونږ به ظالمان یو الله تعالی به

أَخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ ﴿۳۸﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي

لرے شی تاسو | هم په دیکه به یی | او ماسره خبره مکه کوئ | بیشکه هغه | وه | یوه ډله | زما له بندگانو نه
د فرمائی چه لرے شی هم په دیکه پرانته وئ او ماسره خبره مکه کوئ ، حقیقت داده چه زما د بندگانو یوه ډله وه چه دا

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَمَّا فَأَعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ

دوی به وئیل | اے زموږ ربه ! | مونږ ایا راوړه | پس و بخشه | مونږ | اورحم وکړه په مونږ | اوسنه | د ټولو دښه
دعا به کوله چه اے زموږ ربه ! مونږ ایا راوړه د نوره رانه بخشه وکړه اورحم راپانډ وکړه اوسنه د هر چا نه زیات

الرَّحِيمِينَ ﴿۳۹﴾ فَاتَّخَذُوا لَهُمْ سَخِرًا حَتَّىٰ آنسَوْكُمْ ذِكْرِي

رحم کوونکي یی | نو کوله به تاسو د هغو سر | ټوټه | تر دے چه | دوی هیر کړ و تاسو نه | زما یاد
رحم کوونکي یی ، نو تاسو هغو پورے ټوټه وکړه تر دے چه دغه مشغولا درنه زه هم هیر کړم

وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۴۰﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا

اوتا سو به | هغو پورے | خندا کوله | بیشکه ما | بدله وکړه دوی ته | نن ورځ | په بدله کې د دوزخ
اوتا سو لکياوئ په هغو پور موخندا کله کوله - نن ما هغو ته د صبر بدله دا ورکړه چه یوازے

وَأَنَا جَزَاؤُهُمْ أَلَّا يَصْبِرُوا ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَوَّلِينَ

او اوسه | د دوزخ | بدله وکړه دوی ته | نن ورځ | په بدله کې د دوزخ
او اوسه لکياوئ په هغو پور موخندا کله کوله - نن ما هغو ته د صبر بدله دا ورکړه چه یوازے

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاقِرُونَ ۝ قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ

ہم دوی دی | مراد نہ رسید وئی | وہ وائی (اللہ) | خومرہ مود | پاتے شوی و تاسو | پہ زمکہ کنے | پہ شیر

هَفْوً (سَمِ پوسہ) کامیاب شول۔ ورتہ یہ وائی چہ (بشہ) تاسو د کلونو پہ حساب خومرہ مودہ پہ زمکہ

سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَايِينَ ۝

د کلونو | دوئی بہ ووائ | پاتے شومونر | یوہ ورخ | باخہ | د ورخ | پس پیوس وکہہ | لہ شیر کو د کو نہ

استون پاتے وئی ! هَفْوً بہ ووائ چہ | یوہ ورخ قدر بہ پاتے و یاد ورخہ | لہ حصہ یہ وہ | شیر کو د کو (فریق) نہ پیوس

قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ

کہہ فرما | نہ وئی پاتے شوی تاسو | مکر | لہہ مودہ | کاش چہ تاسو | پوہید | پس آیا تاسو خیال کہہ و

و کہہ | اللہ ہی و فرما چہ تاسو (پہ دنیا کنے) | لہہ نہ بلکہ لہہ مودہ پاتے وئی کہ تاسو پوہید | آہا تاسو دا خیال و

أَنَّا خَلَقْنَاكُمْ عِبْنًا وَّآنَکُمْ إِلَيْنَا لَآتِرْجِعُونَ ۝ فَتَعَلَىٰ

چہ بیشک | مونر پید اکری وئی تاسو | بے کارہ | اوچہ تاسو بہ | زمونر طرف نہ | نہ شئی راکر خولے | پس پیر اوچتہ

چہ مونر تاسو بے فائدے پید اکری یئی | او داچہ تاسو بہ زمونر طرف نہ واپس نہ راکر خئی | ہفہ اللہ چہ بادشاہ

اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝

اللہ | بادشاہ | حقیقی | نشتہ د کل شوک معبود | سبوا د ہفہ نہ | مالک | د عرش | قدر مند

حقیقی دے د ہفہ شان اوچتہ کہ د ہفہ نہ سیوا بل معبود نشتہ | ہفہ د غنت والا د عرش مالک دے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۖ فَإِنَّمَا

او شوک چہ | و بلی | اللہ سرہ | معبود بل | چہ نشتہ د ہفہ دلیل | د دہ سرہ | د دے | نو بیشک چہ

او شوک چہ | اللہ سرہ د بل معبود بل نہ کوئی | سرہ د دے چہ ہیخہ دلیل و سرہ پرے نشتہ نو د ہفہ

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ

حساب د دے | د دے د رب سرہ دے | بیشک خلاصہ بہ نہ موی | کافران خلق | او د وایہ | لہ زماریہ |

حساب بہ خامخا د خیل رب سرہ کبیری | دا یقینی دے چہ کافران کامیا بیدے نہ شئی اوتہ دا وایہ چہ آزماریہ |

أَغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝

عفوہ وکہہ | اوپہ مارحم وکہہ | اوتہ | د قو نہ بنہ | رحم کو د کنے |

مَا وَبَخِشَ | اوپہ مارحم وکہہ | اوتہ | د قو نہ بنہ | رحم کو د کنے |

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ ۖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّكُوعِ

سورہ نور پہ مدنیہ کہے نازل شو پہ | (شود) | اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیز یار رحم کو د کنے | کہے ۶۴ آیتونہ اوہ رکوع کا دئی

د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ کو مہربان دیز یار رحم کو د کنے

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ① الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ

کیا لاد چکنا سو | نصیحت حاصل کری | زنا کارہ بیٹھ | او زنا کار سرے | پس وہی | ہر | سو

مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ

لہ دوی نہ | مثل | دورے | اونہ | راجی ستاسو | پہ دوا دوا بند | رحم

مِثْلَ مِثْلٍ دُونَ دُونَ ، اوستاسو د پہ دے دوا دوا بند ذالہ تعالیٰ پہ حکم

فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ذالہ پہ دین بے | کہ چرے تاسو | ایمان لری | پہ اللہ باند | او پہ ورخ | ذالہ آخرت

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ② الزَّانِي لَا يَنْكِحُ

او بکار د پہ حاضر | عذاب د دوی | یوہ چلہ | د مسلمانان | زنا کار سرے | نکاح نہ کوی

إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ③ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ

مکر ذنا کارہ بیٹھ | یا مشرکے بیٹھ سرہ | او زنا کارہ بیٹھ | نکاح نہ کوی دسرہ | مکر زنا کار

مُشْرِكٌ شَيْءٌ نَّسَبُوا بِلِجَاسِهِ وَادَّعَى كَوْنَهُ كَوْنِي (او زنا کارے بیٹھ سرہ ہم بغیر ذنا کار سرے یا مشرک سرے نہ

أَوْ مُشْرِكٌ ④ وَحَرَّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ⑤ وَالَّذِينَ يَزْمُونَ

یا مشرک سرے | او حرام شوے | داکار | پہ مؤمنان | او کوم خلق چہ | تہمت لکوی

بِلِجَاسِهِ نِكَاحٌ نَّهَى كَوْنَهُ كَوْنِي (او داعل مؤمنان د پارہ حرام مقرر کرے شوے | او ہفہ خلق چہ پہ پاک منسو

الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

پہ پاک لسنو بیٹھ باند | بیا | نہ راوی دوی | خلور | کوہان | پس د وہی دوی

بِشْعُوبَانٍ تَهْمَتُونَهُ وَلَكُونِ بِيَا غُلُوبًا كَوْنِي (پیش نہ کرے شی ، نو ہفوی اتیشا

ثَمَانِينَ جَلْدَةً ⑥ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ⑦ وَأُولَٰئِكَ

اتیشا | دورے | او مہ قبلوی | د دوی | کوامی | چرے دم | او ہم داخل

دُرِّ دُوهُي ، او بیا ہیچرے د ہفوی ہیچ کوامی مہ قبلوی ، او ہم دغہ خلق

هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑧ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

فاسقان دی | مکر | کوم خلق چہ | توبہ وکری | پس | لہ دے نہ

بِدَرَادَةِ دِي ، ہر ! حق چہ دے کار نہ پس توبہ و باسی | او د خپلو عملونو

وَأَصْلَحُوا ⑨ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑩ وَالَّذِينَ يَزْمُونَ

او اصلاح لکری | نو بیشک اللہ تعالیٰ دیر بخشنوئے مہر بان دے | او کوم خلق چہ پہ خپلو بیٹھ باند

أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ
 پہ خلو بیبیا نو | ادنہ وی | ادوی سرہ | گواہان | سیوا | ذخیل ذات نہ | نو گواہی بکار دہ
 ذنا عیب و لکوی او دہ هغوئی سرہ ذخیل مات نہ سیوا نور گواہان نہ وی نو داسے سری دہ
 أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝۶
 دہ وی نہ | خلورخلہ | گواہی (قسم) | پہ اللہ | چہ بیشک دہ | ریشیتے دے -
 گواہی سو داسے چہ ہفہ بہ خلورخلہ پہ اللہ تعالیٰ قسم خوجہ چہ بیشک ہفہ پہ خیلہ دعویٰ کئے ریشیتے دے
 وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝۷
 او پہ پنجم خل | داچہ | لعنت دوی | داللہ | پہ دہ | کہ چرے وی دے | لہ دروغ ویونکو نہ
 او پہ پنجم خل پہ داسے دوائی چہ کہ چرے ہفہ دروغزن وی نو پہ ہفہ دہ داللہ تعالیٰ لعنت وی -
 وَيَذَرُهَا عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ
 اولرے کو لے شی | لہ دہ ریشیتے نہ | عذاب (دخیرہ) | چہ گواہی ورکری | خلورخلہ گواہی | پہ اللہ
 او دہ شی نہ سزا پہ دے شان سرہ لرے کیل شی | چہ ہفہ دہ خلورخلہ پہ اللہ تعالیٰ باندی قسم دہ خوری
 إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝۸ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ
 چہ بیشک دے | لہ دروغ ویونکو دے | او پہ پنجم خل | داچہ | غضب دوی | داللہ
 چہ داسرے دروغزن دے | او پہ پنجم خل داسے دوائی چہ پہ ما دہ داللہ تعالیٰ غضب
 عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۹ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 پہ دے (بشعہ) | کہ چرے وی دے | لہ ریشیتیا ویونکو نہ | او کہ چرے دہ | فضل | داللہ | پہ تاسو
 رانا لشی کہ دا - سرہ ریشیتیا وائی - او کہ داللہ تعالیٰ فضل او مہر بانی دربان نہ و او دانی
 وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝۱۰ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ
 او دہ رحمت | او داچہ اللہ | توبہ قبولونکے | حکمت والا دہ | بیشک کوم خلق چہ | راغلل | پہ تہمت سرہ
 نہ و چہ اللہ تعالیٰ توبہ قبولونکے دہ حکمت نو خاوند دہ (نوپہ کو مصیبت کئے بہ برانہ وی) - کومو خلقو چہ (پہ عائشہ باندی) تہمت و لکوی
 عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
 یوہ دہ دہ | لہ تاسو نہ | مہ گنری تاسودا | بدہ | خان دپارہ | بلکہ دا | غورہ دہ | تاسو دپارہ
 ہفہ مہ لہ تاسو نہ بوتولے دے | تاسو دمان دپارہ دا (قیصی) | بدہ مہ گنری | بلکہ تاسو دپارہ خوہم دا غورہ دہ
 لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۝۱۱ وَالَّذِي
 ہر یوکس دپارہ دے | لہ دوی نہ | ہفہ غیز | چہ دہ دکرد | لہ گت نہ | او کوم کس چہ
 پہ دوی کئے ہر چا دپارہ خوہم دہ چہ ہفہ حصہ واخستہ ہفہ ہو مرہ کتا دہ | او چاچہ پہ کئے دہ
 تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۲ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
 ذمہ وارکے | دلوتے تہمت | لہ دوی نہ | دہ دپارہ عذاب دہ | دیرلوتے | لہ و نہ شہ | ہر کد چہ وار دپارہ تاسودا
 قبول نہ زیانہ حصہ واخستہ دہ ہفہ سزا ہم (دہ نور نہ زیانہ) لویہ دہ - ہر کد چہ تاسودا (دہ تہمت) خبرہ

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا

چہ گمان کئے کہ | مؤمنان و مسو | او مؤمنان و مسو | پہ خپلو غلغو | ذنیکئی | او ویلے دوی

داوڑید که نو لے داسے ونه شوه چہ مسلمانانوسر داو بچو | خپلو خپلوانو په حقله نیک گمان کړه دے او داسے

هَذَا اِفْكٌ مُّبِينٌ ۱۲ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

چہ داخو | بهتان دے | بنکاره | ولے لاند و ستل دوی | په دے خبره | خلود | گواهان

و نیلې دے چہ داخو بنکاره بهتان دے - دوی په خپله خبره باندې ولے خلود گواهان پیدا نه کول ، نو هرکله

فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ۱۳

پس هرکله چہ راند و ستل دوی | گواهان | پس دغه کسان | په نزد د الله | دروغترن دوی

چہ دوی گواهان راند و ستل شول ، نو بس د الله تعالی په نزد (خو) هم دوی دروغترن شول -

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

او که چرته نه وای | فضل | د الله | په تاسو | او د دغه رحمت | په دنیا کښه | او آخرت (کښه)

او که په تاسو باند د الله تعالی فضل او مهربانی په دنیا او آخرت دواړو کښه نه وای ، نو تاسو

لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۴ اذْ تَلْقَوْنَهُ

ورسیل به وواتو | په وجه دغه | چہ مشغول شوئ تاسو | په هغه کښه | عذاب | دیر لوی | هرکله چہ تاسو راوستله داخپل

چہ په کومه مشغله کښه پر یو وای نو په دے کښه به در باند لوی آفت رانازل شو وای ، کوم وخت چہ تاسو

بِالْأَسْنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا قَوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

په خپلو زبوانو | او تاسو ویلئ | په خپلو خلود سره | هغه خبره چہ نشته | تاسو نه | دغه | (حق) علم

داخبره | تر څو نقل کوله | او په ځله مو هغه خبره کوله چہ تاسو تر څو نه خپله خبره نه وای | او

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۱۵ وَلَوْلَا

او تاسو گڼئله دا | معمولی خبره | او هغه وه | په نزد د الله | دیر لویه | او لے ونه شوه

او دا معمولی خبره گڼئله حال دا چہ د الله تعالی په نزد دیر غږه (خراپه) خبره ده - او څو وخت

اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا

هرکله چہ | او اړیدل و تاسو غوږ تهمت | چہ ویلئ تاسو | نه دوی مناسب | موږ نه | چہ په ژبه راوړو موږ | دا خبره

چہ تاسو اړیدل و نو داسے مو ولے نه ویل چہ موږ نه داسے خبره | څو نه ایستل نه ښایي پری

سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۱۶ يَعِظُكُمْ اللَّهُ اَنْ

ته پاک یئ | داخو | بهتان دے | دیر لوی | نصیحت کوی تاسو نه | الله | د دے خبره چہ

سبحان الله! داخو دیر لوی بهتان (دروغ) دی - (داوړی) الله تعالی تاسو ته نصیحت کوی ، که چرته

تَعُوذُوا لِمِثْلِهِ ابَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۱۷ وَيَبَيِّنُ اللَّهُ

تاسو دوباره (همه) کوی | داسے کار | هیڅ کله | که چرته یی تاسو | مؤمنان | او بیا نوی | الله

تاسو مؤمنان یی نو بسا هیڅ داسے کار ونه کوی - او الله تعالی تاسو د پاره حکمونه

لَكُمْ الْآيَاتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۸ إِنَّ الَّذِينَ يَحِبُّونَ

بمورد پاره | آیتونه | او الله | پوهه | د حکمت خاوند دی | بیشکه | کوم خلق چه | غواری
مصافحه | بیانوی | او الله تعالیٰ په هر څه پوهه د حکمت خاوند دی | بیشکه کوم خلق چه دا غواری

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

په خوره شی | په حیاتی | په هغو خلقو کې چه | مؤمنان دی | هغوی د پاره | عذاب دی | دردناک
چه په مؤمنانو کې په حیاتی خوره شی | هغوی د پاره | په دنیا او آخرت کې

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۱۹

په دنیا کې | او په آخرت کې | او الله | پوهیږی | او تاسو | نه پوهیږی |
دردناک عذاب مقرر دے - او الله تعالیٰ نه دهره خبره علم دے او تاسو نه پوهیږی

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ

وکه پکړنه | فضل | د الله | په تاسو | او د د رحمت | او داچه | الله | دیر مهربان
وکه پکړه تاسو باید د الله تعالیٰ فضل او د د رحمت نه و (نو تاسو به سخت توبه سزا درکړه شو) او داچه الله تعالیٰ

رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۖ

حم کوونکے | اے ایمان خاوندانو! | مه روانیږی | په قدمونو | د شیطان
پروغی کوونکے مهربان دے - اے مؤمنانو! تاسو د شیطان په قدمونو پس مه مخ

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

د څوک چه | پیروی کوی | د قدمونو | د شیطان | نو بیشکه هغه | حکم کوی | د بے حیایی
د څوک چه په شیطان پس روات شی | نو هغه خو همیشه د بے شرمی او د بدو کارونو لاس

وَالْمُنْكَرِ ۖ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا

او د بد کار | او که پکړنه و | فضل | د الله | په تاسو | او د د رحمت | نو پاک شو به نه وو
پارے نیای | او که په تاسو باید د الله تعالیٰ فضل او مهربانی نه و په نو په تاسو کې به هیڅوک

مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ

له تاسو نه | هیڅ کس | هیڅ کله | لیکن | الله | پاکوی | څوک چه غواری
هیڅوک پاک شو به نه وو | خو الله تعالیٰ چه د پیا په حقله و غواری نو هغه پاک او صفا کوی

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ

د الله | آوړیدونکے | پوهه دے | او قسم د نه خوری | د فضیلت خاوند | له تاسو نه
د الله تعالیٰ هر څه آوری په هر څه پوهه دے | او په تاسو کې څوک چه د بزم کو او د خزانے روزی خاوندان

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ

د فراخی خاوند | چه (نه) درکوی | خپلوانو ته | او مسکینانو ته | او هجرت کوونکو ته
په نو هغوی د خپلوانو، مسکینانو او د الله تعالیٰ په لاس کې هجرت کوونکو ته د څه نه ورکولا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا ۖ وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ

په لاسه كېښه | د الله | او پكارده چه عفو وكړي | او درگزر وكړي | آيا تاسو نه خوښوي | چه معاف كړي
قسمونه نه | خوسې او پكاردي چه معافي ورته كوي | او درگزر نه كار اخلي | آيا دا مو خوښه نه ده | چه الله تعالي

اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٢ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ

اللہ | تاسو | او اللہ | دیر بخشنو کے | مہربان دے | بیشک | کوم خلق چہ | نعمت لکری
دورنہ بخشنہ وکری، او اللہ تعالیٰ | دیر بخشنو کے | مہربان دے۔ | ہفہ خلق چہ پہ پاک طنو، بے خبر

الْمُحْصَنَاتِ الْغَفِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعَنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پہ پاکدامن | بے خبر | اومؤمنانوشکو باند | لغت شو کہ پہ دوی | پہ دنیا کینے | او پہ آخرت (کہے) | او ایماندارو | بشکو باند | تھنوتھ لگوی ، نو پہ هغوی | باندی پہ دنیا | او پہ آخرت دوار | کینے لغتوتھ ویریری

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ

او دوی د پاره | عذاب دے | دیر لوئے | پہ ہنہ ور خچہ | گواہی بہ ورکوی | پہ دوی بانی | ژبے کدوی
او هغوئی له دروند عذاب مقرر دے - پہ هغه ورخ چه خپل ژبے او خپل لاسونه او خپل بڼے

وَأَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمْ

اولاسونہ ددوی | او بیسپہ ددوی | دھنہ خہ | چہ کول بہ دوی | پہ دغہ ورخ | پورہ بہ ورکری دوی
 بہ پیرے پہ خپلہ گواھی کوی چہ دوی خہ کارونہ کول - پہ دغہ ورخ بہ اللہ تعالیٰ دوی تہ

اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ٥

اللہ | بدلہ دے | یہ انصاف | اودوی بہ پورہ شی | چہ بیشک اللہ | ہم دے برحق دے | (حق) و امع کوونک دے
دے پورہ سزا دے اودوی نہ بہ معلومہ شی چہ اللہ تعالیٰ و اقی رشتینے اودھے خبر بشکارہ کوونک دے

الْخَيْثُ لِلْخَيْثَيْنِ وَالْخَيْثُونَ لِلْخَيْثِ وَالطَّيْبُ لِلطَّيْبِينَ

[illegible]

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

ادپاک سہری | پاکو سجود پیرادی | دا خلق | بری دی | لہ ہقعہ نہ | چہ دوی وانی | دوی پاک
ادپاک سہری | پاکو سجود لائق دی ، دا خلق | دے (شریزد) خبرو نہ | بالکل پاک دی | (او) دوی پاک

مَغْفِرَةً وَرِزْقًا كَرِيمًا ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ

پارہ مخمسنہ او دعت روزی دہ - اے دایمان خاوندانہ! کہ خیلو کوردون نہ بفرید د نورچاکورد

غَيْرَ بَيِّنَتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسْلِمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَٰلِكَ

نه تر هغه مه ورنه دوی تر هغه مه امانه واخلې او د هغه په استوگنو خلقه سلام وانه جوړی. د اکیتاس

أَوْ آبَائِهِمْ أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ أَبْنَائِهِمْ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ
یا خپلو پلارانوته | یا | د خپلو خاوندانو پلارانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا
یا خپلو پلارانوته | یا سغرانوته | یا خپلو خاوندانوته | یا د خاوندانو خاوندانوته | یا

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ أَوْ نِسَائِهِمْ أَوْ مَا
یا خپلو وروڼونوته | یا خپلو وروڼونوته | یا خپلو خورویونوته | یا خپلو ښځونوته | یا په هغه (ښځه)
خپلو وروڼونوته | یا خپلو وروڼونوته | یا خپلو خورویونوته | یا (د خپل مذهب) ښځونوته | یا

مَلَكَتْ أَيْمَانَهُمْ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
د کومو په مالکان دی | د دوی ښی لاسونه | یا هغه خادمان چه | چه حاجت نه لری (د ښځو) | له سروته
خپلو وینځونوته | یا له سرو نه هغه خادمانوته چه نفسانی خواهشات نه لری

أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ
یا هغه ماشومان | کوم چه | خبر نه دی | په شرمگاهو | د ښځو | او نه د دوی د زکمره
یا هغه ماشومانوته چه لا د ښځو د پردو د خبرو نه واقف نه وی او (د تللو په وخت کې) ښځو

يَأْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْبَوْنَ
په خپلو ښځو | چه معلوم شی | هغه هغه چه | پټوی د دوی | له خپل ښایسته نه | او تاسو ټول به وکړئ
د خپل ښځو په زور کاڼه وی چه په دے سره د دوی پټو کالو آواز واوړیدے شی ، او تاسو ټول الله تعالی

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾
د الله په وړاند | ټول | اے | مؤمنانو! | د پاره د ځپه تاسو | کامیاب شی |
نه توبه ویاستئ | اے مؤمنانو! چه تاسو نجات بیامومئ - او په

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ
او نکاح وکړئ | د کونډو وښځو | له خپل قوم نه | او د نیکانو | غلامانو | او د وینځو
تاسو کښه چه کوم ښځو کونډه دی د هغوئ نکاح کوئ او د خپلو نیکانو غلامانو هم او د وینځو هم نکاح کوئ

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
که چرے دی دوی | محتاجه | نو غنیان به کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او الله
که د دوی غریبان وی نو الله تعالی به ئ په خپل فضل سره غنیان کړی او الله تعالی د ډیرے

وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ ۖ وَلَيْسَتُغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا
ډیر وړو کونک | پوهه دے | او پاکد امنه د وسپړی | هغه خلق چه | نه بیا مومی (سامان) | د نکاح
فراغتیا خاوندان په هر هغه پوهه او کوم خلق چه د نکاح طاقت نه لری | پکار دی چه هغوئ مان

حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ
تر دے چه | غنیان کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او هغه خلق چه | غواړی | معاهده کول
پاکد امنه ساتی تر دے چه الله تعالی په خپل فضل سره هغوئ غنیان کړی او کوم غلامان چه تاسو سره مکاتبت (معاهد)

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ

له هغه چانه | چه مالکان شوی | چه پسران ستاسو | پس مکاتب کړی هغوی | که چېرې تاسو معلومه کړئ | په هغوی کې | فته نیکی
کول او ازادی حاصلول | غواړئ | که چېرې تاسو ته په هغوی کې نیکی او صلاحیت معلوم وی | نو هغوی سره مکاتب وکړئ

وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَتَيْبَتْكُمْ

او تاسو وکړئ دوی ته | د الله د مال نه | کوم چه ته درکړې د تاسو | او مې مجبوره کوی | خپله وپنځه
او کوم مال چه الله تعالی تاسو له درکړې دے | له هغه نه دوی ته هم لوړ وکړئ | او خپله وپنځه | د دنیا د ژوند

عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتُّوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

په بد کاری باندې | که چېرې | غواړئ دوی | پاکدې وسېدل | د پاره د چه حاصل کړئ | سامان | د دنیا د ژوند
د فائدو حاصلولو | د پاره په زنا کارئ | مې مجبوره کوی هر کله چه هغوی پاک لږه اوسیدل غواړئ

وَمَنْ يُّكَرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ

او څوک چه | مجبوره کوی دوی | نو بېشکه | الله | پس د دوی د مجبوره کولو نه | بخښونکې
او څوک چه هغوی (په زنا کولو) مجبوره کړی | نو الله تعالی د هغوی د مجبور تیا نه پس بخښونکې

رَحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

مهربان دے | او بېشکه | نازل کړل موږ | ستا طرف ته | آیتونه | روښانه | او مثالونه
مهربان دے | او موږ ستا طرف ته واضح حکمونه نازل کړي دي | او د هغو خلقو مثالونه

مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۚ اللَّهُ

د هغو خلقو چه | تیر شوي دي | له تاسو نه وړاندې | او نصیحت | د پرهیز کارانو د پاره | الله
روښان کړی دی | چه ستاسو نه وړاندې تیر شوي دي | او د ویریدونکو د پاره (د نصیحت د ذریعې) ده | الله تعالی

نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مِثْلُ نُوْرِهِ كَمِثْلُوْكِ فِيْهَا مِصْبَاحٌ

نور | د آسمانونو | او د زمکې دے | مثال | د ددو نور | پېژندل وای | چه په هغه کې | د یوه ده
د آسمانونو او د زمکې نور دے | د ددو نور مثال داسې لکه چه یو تاخ دے چه په هغه کې د یوه پرته

الْمِصْبَاحُ فِي رُجَاۤءِ الزُّجَاجِ ۖ كَانَهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ

هغه د یوه | په یوه شیشه کې ده | هره شیشه | داسې ده لکه چه | د استوګنې | زلیږونکې | بلوې شی هغه
ده او هغه د یوه په یوه شیشه کې ده (او هغه) شیشه لکه یو خنډه ستور دے | دغه د یوه د یوه

مِّنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ

له یوه اونه نه | چه برکتی ده | د زیتون | چه نه نور خا ته ده | اونه نور پریوانه ته | نزد دے | چه
فائدو مند ې برکتی اونه نه بلیدری (یعنی) د زیتون نه چه نه د نور خانه غاړه ته ولاړه ده اونه د قلع غاړه د

رِيَّتُهَا يُنۢضِیْءٌ وَلَوْ لَّمْ تَمۡسَسْهُ نَارٌ نُّوْرٌ عَلٰی نُّوْرِ يَهۡدٰی

په هغه کې | رنډا وکړی | اگر که نه دی رسیدلې هغه ته | اوس | رنډا ده د پاسه د رنډا | لاسه ښائی
د رنډا ښکاری لکه چه په خپله به اوس په شې اگر که اور ورته نژدې هم نه شی هغه ټوله رنډا رنډا ده | الله تعالی چه دېا

اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ

اللہ | خیل نور تہ | چاہے کہ غواہی | اونیانوی | اللہ | مثالونہ | خلق و پاره

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكُرْ

او اللہ | ہر خیز باند | پوہ دے | پہ ہفہ کورونہ | پہ حکم کرے | اللہ | چہ اوجت د کہے شی | اویاد دشی

فِيهَا اسْمُهُ لَا يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

پہ ہفہ کہے | نامہ ددہ | پاک بیانوی | ددہ | پہ ہفہ کہے | سحر | مانیام

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ

رد (سری) | چہ نہ غافلہ کوی دوی | سوداگری | اوندہ اخستل خرشول | داللہ ذکر نہ | اود قانول

الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

د مونہ نہ | اود ادا کول | ذکر کونہ | دوی ویری بی | لہ ہفہ ورے نہ | چہ الہ نہ بہ شی

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

پہ ہفہ کہے | زہونہ | اوسترے | دپارہ ددے چہ جزا درکری دوی | اللہ | عورہ

مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

دھوعلون | چہ دوی کول | او چہ زیات درکری دوی نہ | دخیل فضل نہ | او اللہ | رزق درکری

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

چاہے چہ غواہی | بے حسابہ | او کوم چہ کافران دی | علونہ ددوی | پہ شان دسراب

بِقَيْعَةٍ يَّحْسِبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ

پہ بیابان کہے | چہ خیال کوی پہ ہفہ | ترے | دآوہ | نزدے چہ | ہرکہ راشی ہفہ تہ | نوبیانہ موی رھلتہ

شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعٌ

جیت | او بیاموی اللہ | ہلتہ | نوہفہ پور درکری ددہ | حساب ددہ | او اللہ | دیر زس

مُومِي ۝ وَهَلْ تَدْرِي ۝ اللَّهُ (تقدیر) بیاموی نوہفہ ورسرہ خیل حساب پورہ کری (ادامہ کری) او اللہ تعالیٰ

لِحَسَابٍ ۚ اَوْ كَظَلُمْتُ فِي بَحْرِ لَيْلِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ

حساب کو نیکے یا پہ شان د تیارو | پہ یو ژور دریاب کنے | چه راپتوی دے | چپہ | د پاسه
زما حساب غلاموی یا د هغه علونه داسے دی لکه د لوتے ژور سمند د لاندی توره تیارے چه لوتے لوتے چه پر

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ

د لپه چه | د پاسه د هغه | دریخ وی | تیارے دی | غه د هغه | د پاسه غه ژور
باندی راخی، د یو په چه د پاسه بله چپه وی او بیا د هغه چپو د پاسه وریخ وی غه د لاندی باندی تیارے راغولے

اِذَا اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْدِرْهَا ۖ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا

هر که چه را ویاسی د خپل لاس | نو لیدلے نه شی هغه | او هر هغه کس چه | نه دے جو کره | الله | ده له | ده نو
شوی وی که څوک خپل لاس را ویاسی نو داسے (تیاره) وی لکه چه هغه هم لیدلے نه شی او چاله چه الله (د هدایت) رنځ

فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ ۚ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ

پس نشته د ده د پاره | نه نور | آیا نه دی کتلی تا | چه د الله | پاکي میانوی | څوک چه په آسمانو کنه
ورنه کړی نو هغه له بل هېر نه رنځ نشته، آیا تاته معلومه نه ده چه ټول (مخلوق) د الله تسبیح وای څوک چه په آسمانو

وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلٌّ قَدْعِلْمَ صَلَاتِهِ

وزمکه (کنه) دی | او مارغان | وزرے خورونکی | هر یو | پیژندلے ده | خپله دعا
کنه او زمکه کنه دی او الوتونکی مارغان هم چه وزرے غورولے وی، هر یو ته خپله خپله دعا او خپله خپله تسبیح

وَتُسَبِّحُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝۴۱ وَلِلَّهِ مُلْكُ

او خپله تسبیح | او الله | پوهه دے | په هغه څه چه دوی ته کوی | او هم الله د پاره ده | بادشاهی
معلومه ده، او الله تعالی ته د دوی ټول عملونه معلوم دی - او د آسمانو او د زمکه

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ وَالِیَّ اللَّهُ الْمَصِيرُ ۝۴۲ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ

د آسمانو او د زمکه | او د الله طرف ته | وایس تلل دی | آیا نه دی کتلی تا | چه الله | روانوی
بادشاهت هم د الله تعالی د پاره د هم د الله تعالی طرف ته وایس تک د آیا تاته دی لیدلی چه هم الله تعالی

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدَقَ

دریخ | بیا | یو ځله کوی | دا په خپل منځ کنه | بیا کړی دا | قط په قط | بیانته ویښه (چه) | باران
دریخ روانوی، بیا په په خپل منځ کنه یو ځله کوی، بیلے لاندی باندی کوی، نو ته لے ویښه چه د هغه د

يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا فِيهَا

راوړی | د دے د مینځ نه | او هغه راوړی | له آسمان نه | د غرونو (په شان دریمو) نه | چه په د کنه دی
مینځ نه باران راوړی او د دریمو د لویو لویو حصونه د لوی راوړی

مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَّشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَّشَاءُ ۚ

د لوی | پس هغه وړوی | دا | په چا چه غواړی | او بیرته نه کړغوی | له هغه چانه | چه غواړی
نو په چا چه غواړی په هغه لے راوړی او چه د چانه چه خوښه شی د هغوی نه لے بیرته ساتی

مَنْ يَّشَاءُ ۚ يُمْطِرُ مَن يَّشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَّشَاءُ ۚ

د لوی | پس هغه وړوی | دا | په چا چه غواړی | او بیرته نه کړغوی | له هغه چانه | چه غواړی
نو په چا چه غواړی په هغه لے راوړی او چه د چانه چه خوښه شی د هغوی نه لے بیرته ساتی

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ

نزدکده چه برق | ددے دبرینا | بوئی | سترک (نظر) | بدوی | الله | شب
دھے دجلئی برق داسے بشکاری لکه چه اوس به دسترگو نظر بوئی ، هم الله تعالیٰ شبے اودوی

وَالنَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ

اوروخ | بیشک | په دے کنے | عبرت دے | دسترگو د خاوندانو دپاره | اوالله
راووی - بیشک په دے کنے دسترگو د خاوندانو دپاره لوئے عبرت دے اوالله تعالیٰ عرب

خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ

پیدا کرد | هر تلوکنے سادار | له اویونه | پس شنه دوی نه دی | چه روان دی | په خپنه خپله
گورنده غیز د اویونه پیدا کړه دے ، نو غنے په کنه داسے دی چه په کپه باند خوشی

وَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي

او غنه دوی نه | چه روان دی | په ددو ښیو | او غنه له دوی نه | هغه دی چه روان دی
او غنه داسے دی چه په ددو ښیو کړی او غنه له دوی نه داسے دی چه په څلور ښیو

عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۖ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

په څلور (ښیو) | پیدا کوی الله | څه په غواړی | بیشک الله | په هر غیز باند | قدرت لری
تک کوی ، الله تعالیٰ چه څه غواړی هغه پیدا کوی ، بیشک الله تعالیٰ په هر غیز باند قدرت لری

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

بیشک | نازل کړل مونږ | آیتونه | روښانه | اوالله | هدایت کوی | چاته چه | غواړی
یقیناً مونږ واضحه حکمونه نازل کړل ، اوالله تعالیٰ چه دچا په حقله غواړی نو په سمه

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ

طرف د لاسه سمه نه | اودوی وائی | مونږ ایمان راوړد | په الله | او په رسول باند
لاسه ئه روان کړی - او دا خلق وائی چه مونږ الله تعالیٰ او دده په رسول باند ایمان راوړد

وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ ۖ وَمَا

اومونږ حکم ومنلو | بیا مخ واړوی | یوه ډله | له دوی نه | پس | له دے نه | اونه دی
دے او د هغوئ حکمونه مو ومنل خود دے نه پس هم ددوی یو ټولے مخ اړوی او دا خلق

أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

دا خلق | مؤمنان | او هر کله چه | دوی راوبلله شی | طرف د الله او د رسول دده نه | چه فیصله وکړه
(هیڅ کله) ایمان راوړونکي نه دی - او هر کله چه دوی الله تعالیٰ او دده د رسول طرف ته راوبلله شی

بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ

ددوی په مینو کنه | نه اکهانه یو ډله | له دوی نه | مخ اړوی | اکه بهیو وی | ددوی | حق
چه ددوی تر مینو فصله وکړی نو به دوی کنه یوه ډله خورا مخ واړوی - اکه بهیو ددوی په حاشه حق

۝ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ

ددوی په مینو کنه | نه اکهانه یو ډله | له دوی نه | مخ اړوی | اکه بهیو وی | ددوی | حق
چه ددوی تر مینو فصله وکړی نو به دوی کنه یوه ډله خورا مخ واړوی - اکه بهیو ددوی په حاشه حق

إِلَّا الْبَلَّغُ الْمَيِّنُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

مکر | پیغام رسول | بشکارہ | وعدہ کرے دے | اللہ | ہجو خلق و سرہ | چہ ایمانے راؤیے | لہ تاسون
نشہ خوصافا (حکمونہ) رسول دی ، پہ تاسو کینے چاہے ایمان راؤیے دے اوڈ نیکی کارونہ کوی

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

او علونے و کول | بنیہ | چہ ضرور بہ دوی تہ خلافت و کوی | پہ زمکہ کینے | لکہ خنکہ چہ | دے خلافت و کوی
نوا اللہ تعالی و سرہ وعدہ کرے دے چہ دے دے حکومت بہ ورلہ و کوی لکہ چہ دے دوی تہ خوا خلق

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ

ہجو خلقونہ | چہ وراوند لہ دوی تہ و | او مضبوط بہ کوی | دوی دپارہ | دے دوی دین | ہجو دین | چہ دے خویش کوی | دے دپارہ
لہ لے و کوی دے دے ، او ہجو دین بہ ورلہ مضبوط کوی کوم چہ لے دوی لہ خویش کوی دے

وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ

او بد لہ بہ و کوی دوی تہ | پس لہ ویرے دے دوی تہ | امن | دوی بہ عبادت کوی زما | شریک بہ نہ مقررہ
او دے ویرے پہ بدل بہ لے امن نصیب کوی ۔ (پہ شرط دے) چہ زما عبادت کوی ہیتر کوی راسرہ

بِي شَيْءٍ ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

ماسرہ | ہیتر خلیز | اوخو چہ ناشکری و کوی | پس لہ دے | پس دے چہ | دوی دی نافرمان
نہ شریک کوی ، اوخو چہ دے نہ پس ہم کفر غورہ کوی نو ہم دے خلق نافرمانہ دی

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرِّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

اوقائم ساتی | مونہ | او و کوی زکوٰۃ | او حکم منی دے رسول | چہ پہ تاسو | رحم و کوی شی
او (لے مسلمانانہ) دے مونہ نو پابندی ساتی او زکوٰۃ و کوی او دے رسول حکم منی چہ مہربانی دربانہ و کوی شی ۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ

خیال مہ کوہ | پہ ہجو چہ | کافران دی | دے عاجز کونکو | پہ زمکہ کینے | اوخو دے دوی | او دے
داخیال مہ کوئی چہ کافران بہ (مونہ) پہ زمکہ کینے عاجزہ کوی او دے دوی تہ کاؤنہ دوزخ دے

وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ

او دا بدل خلو | دے ورتلو دے | اے ایمان والو | اجازت و اخلی لہ تاسونہ | ہجو خلق
او ہجو دے خراب خلو دے ۔ اے مسلمانانہ ! تاسو (خادمانہ) مریانو لہ او ہجو ماشومانو لہ چہ دے

مَلَكَتْ أَيْمَانَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ

چہ دے غوی مالک شوی لاسونہ تاسو | او ہجو (ملکان) چہ | نہ دی رسیدی | حد اطلاق تہ | لہ تاسونہ | دے حلو
عقل حد تہ رسیدی نہ دی ، پکاری چہ پہ دے وختہ کینے درنہ (دے راستو) اجازت غوازی (دی)

مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ

وہاند | دے مونہ دے صبانہ | او ہجو وخت چہ | تاسو کوزی | جاے خیل | دے غرے
دے سیر دے مونہ نہ وہاند او (دل) خہ وخت چہ تاسو دے غرے خیل جاے دے غرے (او دل)

وَمَنْ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ ۖ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

اد پس | له مانحه د ماسختن نه | دادرې | وختونه دخلوت دي | د پاره ستاسو | نشته دي | په تاسو

د ماسختن د مونځ نه وروستو . (دا) درې وختونه ستاسو پرې (وختونه) دي ، د دې دریو وختونو

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ ۖ بَعْدَ هُنَّ طُفُوفُونَ عَلَيْكُمْ بِعِضِّكُمْ

اونه په دوی | خه گناه | د دې (وختونو) نه پس | چه راتلونکي د دوی | په تاسو | خه له تاسونه

نه سوا (د دوی د اجازت نه بغیر) لگ را لگ کيږي نه په تاسو خه گناه شته نه په دوی چه (کار د پاره تاسو) یو بل له

عَلَى بَعْضٍ ۖ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

په څه شو | دغه شان | بیانوی | الله | تاسو د پاره | آیتونه | او الله | پوهه

راځي ، دغه شان الله تعالی تاسو خپل حکونه څرگند آوری ، او الله تعالی ډیر ښه پوهه

حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا

د حکمت خاوند دي | او هر کله ورسیري | هلکان | له تاسونه | حد د اختلاف نه | پس اجازت د غواړي دوی

د حکمت خاوند دي ، او هر کله چه ستاسو هلکان بالغان شي ، نو پکار دی چه هغوی هم

كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

لکه څنگه چه | اجازت غوښتلو | هغو خلقو چه | وړاندې له دوی نه وو | دغه شان | بیانوی | الله

اجازت غواړي ، لکه چه وړاندې یو (د کړشو) خلقونه د اجازت غوښتلو حکم شو . دغه شان الله تعالی تاسو د پاره خپل

لَكُمْ آيَاتِهِ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ

د پاره ستاسو | آیتونه خپل | او الله | پوهه | د حکمت خاوند دي | او ډیر زیاته بودی | له بڼو نه

حکونه په وضاحت سره بیانوی او الله تعالی په هر څه پوهه د حکمت خاوند دي . اوس په بودی گان چه د نکاح

الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ

هغه چه | امید نه لري | د نکاح | پس نشته دي | په دوی | خه گناه | چه کیدي دوی

امید نه پاته نه وی ، د هغوی هیڅ گناه نشته که خپله زیاتی جامه (لکه پروڼه او

ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مَتَرٍ جِثٍ بَرِيئَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ

خپله زیاتی جامه | چه نه وی ښکاره کوونکي | د ښائست خپل | او که احتیاط وکړي دوی | نو ډیر ښه

لوپټه) کوز کړي خوداسه نه چه خپل ډولونه اوسنکار ښايي ، او که (د دوی نه هم) احتیاط وکړي نو دا ورته

لَهُنَّ ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ

دوی د پاره | او الله | آوریدونکي | پوهه ده | نشته ده | په دوی | خه گناه

غوره ده او الله تعالی هر څه آوری په هر څه پوهه دي نه په چا وړند سړی خه الزام شته ، او

وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا

اونه | په مړه | خه گناه | اونه | په ښکاره | خه گناه | اونه

نه په چا مړه سړی خه ملامت شته ، اونه په چا لالو غه

عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ

په ذات ستاسو | چه خورئى تاسو | له خپلو کورونو نه | يا له کورونو نه | يا د پلارانو خپلونو نه

أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ

يا له کورونو نه | د میندو خپلونو نه | يا له کورونو نه | د وروڼو خپلونو نه | يا له کورونو نه | د خویندو خپلونو نه

أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ

يا له کورونو نه | د ترورنو خپلونو نه | يا له کورونو نه | د پلارانو خویندو خپلونو نه | يا له کورونو نه | د ماما کانو خپلونو نه

أَوْ بُيُوتِ خَلَتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُ مَفَاتِحُ أَوْصِدِّيقِكُمْ

يا له کورونو نه | د مور د خویندو خپلونو نه | يا له هغو کورونو نه | چه ستاسو په قبضه کې دي | کنجیانه دهغه | يا له کورونو نه | د دوستانو خپلونو نه

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ

نشته ده په تاسو | څه کنه | چه تاسو خورئى | ټول بوخلئ | يا جد اجدا | پس هر کله | تاسو دننه ځئ

بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ

کورونو نه | نو سلام کوئى | خپلو خلقونو ته | دعا ځير | له طرفه د الله نه | د برکت

طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پاکيزه | دغه شان | بيانوي | الله | د پاړه ستاسو | آيتونه | د پاړه د څه تاسو | پوه شئ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا

بيشکه | مؤمنان | هغه خلق دي | چه ایمان راوړو | په الله | او په رسول دده | او هر کله | دى دوى

مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

دده سره | په يودلې کار | چه اجتماعي دى | نو دوى نه ځي | تر دې چه | اجازت وغواړي | دوی له پيښې نه

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

بيشکه کوم خلق چه | اجازت غواړي | له تانه | هم دا هغه خلق دي | کوم چه | ايمان راوړي | په الله

يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

بيشکه کيږي | له پيښې نه | څوک چه له تانه اجازت اخلي | نو هم دا هغه خلق دي | چه الله تعالى او دده پر سر

وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِّنْ لِمَن

دودا پیر رسول پس هر که چه دد اجازت عویری له تانه دپاره دغه کارمیں نو اجازت ورکړه هر چه تانه به
پس هر که چه دوی د چیلته کار دپاره له تانه اجازت عویری نو به دوی کچه به نه هغه به

سُئِلَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

له دوی نه | اومعانی غوره | دوی د پاره | د معنی یسکه اینه | بخونک | مهر مان دے

دُعَاءُ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

سومہ جوہر دی | بلنہ | د پیپر | یہ خیل میں ہے | یہ شان و شکھ | ستاموہ میں نہ
میلان | تاسو د رسول بلنہ ۱۵ سے (معمولی) ہر گزری خاکہ جہ تاسو نہ خیل میں ہے |

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَىٰ قُلْ أَتَعْلَمُونَ مَا فِي يَدَيْهِ مِنَ الْغَيْبِ ۖ لَا يُخْفِيهِ شَيْءٌ ۚ سَبِّحُ بِحَمْدِهِ فِي سَمَٰوَاتٍ مُّتَرَاثٍ ۚ وَسُبِّحُ لَهُ فِي الْمَلَائِكَةِ الْمُتَنَبِّئَاتِ ۚ وَمَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ ظُهُورِهِمْ ۖ يُحِيطُ بِمَا هُمْ فِيْهِ وَهُوَ لَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

الله | فانی | هغه خلق چه | روغونده | له تاسوته | عیسی | پس بارده چه | دیر ویر

[illegible]

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّیْ ۚ اَنْ یَّضِیْبَهُمْ فِتْنَةً ۙ اَوْ یَّضِیْبَهُمْ

منه مخالفت کوی هخوی له داویره پکوره ده چه دینیا کئی پرکته آت زانل نه مشی یا درد ناک عذاب ئی

ذَابَ الْيَمُّ ۝ الْآ إِنَّ فِي السَّمُوتِ

اب | دود تاک | خبردار | بیشک | ہم دُلا دے | عہدِ چہ پہ آسمانوں کی
(خبر کئے) (راؤنہ نیسی) یاد ساقی چہ پہ آسمانوں اور زمکے کے ہر عہد چہ دی ہفتہ ہوں دلاؤں دے

لَا رِضٌ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ

کہ (کہنے دی) | بیشک اللہ پیڑنی | یہ کوم (حال) کہنے پہ تاسو می | او پہ کومہ درخ پہ | دوی و پس کومہ
ہفتہ نہ ستاسو دامو دہ حالت ہم سنہ معلوم ک | او پہ کومہ درخ پہ | خلق ہفتہ نہ دوی

فَنَسِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠﴾

[illegible]

شی نوخته به درخت قد کارونه په کوته کړی او الله تعالی په هرڅه پوه ده -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ان پہ مکہ کے نازل ہونے پر شروع | (شروع) دُعا ہے کہ تو نے میرا باپ دُعا دے دے

كَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ

تہا ہے | ہفتہ ذات چہ | نازل ہے کہ وہ حق اور باطل کے فرق کو دیکھ کر (قائم) | پہ چل پلٹ پائے | چہ ہفتہ ہے | دُعا ہے کہ وہ

منزل ۴

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ

وہو کے | ہفہ ذات | چہ دھہ دہ | بادشاہی | د آسمانوں | اوڈز مک | اونہ نے دے نیوے
مذاہب | ویرو کے وی | یوازے ہفہ ذات دے چہ پہ آسمانوں او پہ زمکہ دھہ بادشاہی دہ او ہفہ ہیٹوگ

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ

ہفہ اولاد | اونشتہ دے | ددہ | دھوک شریک | پہ بادشاہی کے | او ہفہ پیدا کرد | ہر یو خیز
ٹوے جو کہ نہ کے نہ | ویر سرہ پہ حکومت کے ٹوک شریک شتہ | او ہفہ ہر غیز پیدا کرے دے

فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ

ہی اندازہ کے کرد | پہ اندازہ کو لوسرہ | او دوی و نیول | ددہ نہ سیوا | معبودان | چہ نہ پیدا کری
ہیے دہر یو دہ پارہ جداجد اندازہ ایسہ دہ اور دہ مشرکان | د خدائے نہ علاوہ نور د خدایان نیول دی چہ ہر غیز

شَيْئًا وَهُمْ يَخْلُقُونَ ۝ وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

خیز | او دوی | پیدا کی دے شی | او دوی اختیار نہ لری | د خیل مان د پارہ | د خیزان | اونہ د خیز فائد
پیدا کو نے نہ شی بلکہ دوی خیل پیدا کرے شوی دی او دوی خیل مان د پارہ د زبان او فائدے خہ اختیار نہ لری

وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً ۝ وَلَا تَشْوَرُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ

و دوی اختیار نہ لری | د مرگ | او نہ د ژوند | اونہ بیا د راپور نہ کیڈ | او دوائ | ہفہ خلق چہ
ونہ د چا د مرگ واک لری اونہ د چا د ژوند اونہ د چا د سرد و بارہ ژوندی کو لہا واک شران وائی

كَفَرُوا ۚ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا رَأْفُكَ ۖ فَتَرَبُّهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ

کافران دی | چہ نہ دے دار قرآن | مکر دروغ | چہ تہلے دے لہ خان نہ | او مدد کرے ددہ | پہ دے
چہ دا قرآن | خوبس تش دروغ دی چہ جسے سری د خان نہ راجو کہری دی او نور و خلق و سرہ ددے پہ

قَوْمٍ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۖ وَقَالُوا ۖ أَسَاطِيرُ

نور و خلق | بیشک عمل و کردوی | د ظلم | او ددروغو | او دوی وائی | چہ داقیٹی کی
ہوہو لو کہنے امداد کرے دہ پہ د دنیا کہنے دے خلق و یزیا تے و کردو غت دروغے و ویل او دوی وائی چہ دا

لَّوَلِيِّنَ ۖ اَكْتَتَبَهَا فِيهِ تَمَلُّى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ قُلْ

د پخوا و خلق | چہ دہ لیکلی دی | پس ہفہ | و یلے کیڈ شی پہ دہ | سحر | او مانہام | وواہ
د پخوا و خلق قیٹی دی چہ دے سری پہ چا لیکلی دی نو ہم دغہ نو شتہ ورتہ صابیکہ آوروے شی تہ ورتہ

نَزَّلَهُ ۖ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ

نازل کرے دہ | ہفہ ذات | چہ پیژنی | رانہ | د آسمانوں | اوڈز مک | بیشک دے | دے
وواہ چہ دا قرآن | ہفہ ذات نازل کرے دے چہ ہفہ نہ د آسمانوں اوڈز مک ہر یورانہ معلوم دہ بیشک ہفہ

غَفُورًا رَحِيمًا ۖ وَقَالُوا ۖ مَا لَٰ هَٰذَا الرَّسُولِ ۖ يَأْكُلُ الطَّعَامَ

غنیو کے | مہربان | او دوی و ویل | خہ و شول پہ دے پیغیر باند | چہ خوری | طعام
غنیو کے مہربان دے | او دوی وائی چہ دا لا خنکہ پیغیر دے چہ خوراکونہ خوری

دہنہ خوک فریبتہ دے راونہ لیرے شوہ

یہ باور تہ دغیبو خزانہ و کربے شہ ہے و م ر ا و س و اغ و م

مل کے لئے یہ دعا ہے کہ وہ اپنے لئے چاہے جو کچھ ہو (خیر)

الطَّيِّمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝ أَنْظِرْ

ظالمانو | چہ پیروی نہ کی گئی تاسو | مکروہ سے سہی | چہ جادو پر شوق ہے | وگورہ

ظالمانِ دانی چہ ناسو حلق ہو پہ بود اسے سہری پسے روانی چہ جادو پرے شوے دے۔ اے نبی!

نَضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبْلاً (٩)

بیانوی دوی | تاسود پاره | مثالونه | بس دوی کړه شول | بس دوی نه پام مې | (اس)

گورہ چہ دوئی ستاپہ حقلہ شکہ عجیبہ عجیبہ خبرے کوی، پس دوئی گمراہ شول نوٹکہ دوئی سمہ لاسر مونڈے نہ

[illegible]

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

پہلے چہرہ عوامی | نوچو رہے لڑی | باد پارہ | چیربہ | مہ دے نہ | باغونہ

[Handwritten musical notation]

يُؤْتِيهِمْ مِنْ فَضْلِهِ الْكَافِرُ ۚ وَقَدْ خَلَقْنَاكَ فَخُذْ إِلَهَكَ الْأَمْرَ الْأَكْبَرَ ۖ

یاب | لانید د هغه نه | نهرونه | او جوړه کړی | تاد پاره | محلونه | بلکه دوی دروغ وگڼه

(د آونو) لاندې به نهمونه بهیږی اوتاله به محلوته جوړ کړی - خبره داده چه دا خلق

أَعْتَدْنَا لِلَّذِينَ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ سَعَةً ۖ إِذَا رَأَوْهُ

ت | اذ تقام کسے سے پہلے : ذابا : ذابہ دواؤں کی گوی : قیامت : دوزخ : حکم و فرمانروائی

نه منكر دى او شكى چه ؟ قيامت نه منكر دى نومش هفتى له دوزخ تاركى ۷ - شه وخت چه هغه

١٢٠

لَكَانَ يُعِيدُ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزُيُورًا ۝١٣۝ وَإِذَا الْهَوَاءُ فَسَفَافًا ۝

مے ھاٹے نہ | نو آوری بہ دوی | دھعہ | آواز دقہہ | اود غریدو | ادھر کہ چہ | و غور و شدو | لہ ھے نا

داخلی دَکَر نه دویینی بُودوی به دَهفَه زوینا وشتوسا وَاوَری . او هسکه چه دوی ددورچ پ

ذُرِّيَّتًا مَّقَاصِدُ دَعَا هُنَالِكَ نُبُورًا ۱۳ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ

مَنْ دَرِی | دَمِی | مَهْ غَوَارِی | مَنْ دَرِی

[illegible]

۱۰۸

وَاحِدًا وَّادْعُوا تَبَوْرًا لَتَيْزًا ﴿١٣﴾ وَلِذَلِكَ حَيَّرَ امْجَهَ اَحَدًا

يو | اوغورلۇ | مرگونە | دىر | دۇايە | آيادا | بهترى | ياچىت | دىيە

ک مہ غوار می بلکہ دیر دیر مرگونه وغوار می - بنوس ترینه و کوه چہ دا (د د ز ح) غوارہ د یاد دہ

الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَاصِرَةٌ ۝١٥ لَهُمْ فِيهَا

دعای ختم

پنداری

مردودیت
مردودیت

يوم
ير

۱۰۰

بِحَدِّ

مغاره و
میدانه غوا

فَجَعَلْنَا

و کړوبه موند

مستقر

مستور
مستور کنه

خواب گاه
۲۱

فرجیہ

فریخته ربه

علی ال

کافرانو

يَلْبِسُ

المعاني

